

Scénář

Drsnej Tony

Zpracovali:

Filip Melnický, Maxmilian Flutka,
Kateřina Žďárská, Emma Málková, Rikka Muchowová

Žáci 8. třídy ZŠ Londýnská, Praha 2, pod vedením paní učitelky Michaely Jančové a
Daniely Černé.

Tony Ducháček se narodil 29. prosince 1957 v ulici Londýnská a celý život žil pouze na Žižkově. V Praze vyrůstal za komunistického režimu, proti kterému se snažil vystupovat. Žil a stále žije hudbou a díky ní se často dostával i do zahraničí. I do své milované Ameriky.

“ Já jsem taky vypadal trochu jinak že jo, jsem před tím osmdesátým devátým běžně nosil, to už bylo ale daleko dřív, v nějakým sedmdesátým šestým. To jsem měl takový ty kovbojský boty s kruhama a džíny a koženou bundu a měl jsem obarvený vlasy na zrzavou, náušnice a kovaný pásky a palestinskej šátek,,

(výstřížek hlásky z filmu): JE TO REBEL!

“Měli jsme tam jednu Rusku, ta nás učila ruštinu a hudební výchovu no a hrozně vždycky byla navoněná těma ruskýma voňavkama a my jsme vždycky na chodbě křičeli - Pozor parfumerie jde! No a když hrála na piano, tak jsme jí házeli desetníky”

I když byl známý jako rebel, který se nebál postavit komunismu, jeho největší silou vždy zůstala hudba, skrze kapelu Garage dokázal lidem předávat pocit naprosté vnitřní svobody.

“Já jsem začal pozdě a úplně náhodou jsem se přichomýtl ke kapele. Se mnou tam dělal Pepa Janíček z Plastiků. Museli jsme udělat přehrávky takzvané ZUČ, zájmově umělecká činnost. Tak to byl čistej amatérismus. Nesměli jsme za to brát žádný peníze, a také jsme nesměli nic vydávat. Jsem tomu zřizovateli naší skupiny musel předkládat texty aby je schválili. Ovšem originál se lišil. “

I po letech před koncerty stále Tonyho doprovází nervozita.

“No jsem ja si myslím, že to je správně, protože když nikdo není nervózní tak to už nebere vážně. Pak to ale různě táhne k alkoholu a to je docela těžký. “

Tony nebyl jen člověk, který šel proti proudu svým vzhledem a hudbou. Sám sebe vnímal jako někoho, kdo svým přístupem ovlivňoval lidi kolem. Díky tomu také dostal cenu Revolver Revue.

“ Já o sobě prohlašuju že jsem lidi naváděl, byl za ovlivňovače, ovlivňovač závadové mládeže.“

Vojna byla pro Tonyho těžkým obdobím. Studoval důstojnickou školu, měl dokonce odposlouchávat americkou armádu. I zde se ale nakonec projevila jeho odvážná duše.

“...hrozilo mi TĚČKO tajné a nemohl bych cestovat, protože já byl venku, už před vojnou jsem byl v západním Německu. Tak jsem se rychle zbláznil.”

hudba: (muchomůrky bílé) - “člověk ze zoufalství snadno pomate se. Muchomůrky bílé budou zpívat v lese.”

Z Československa nikdy neemigroval. Možná i díky své matce, se kterou měl silný vztah.

Velký sen se mu ale stejně splnil.

“Měl jsem výbornej koncert ve Státech teda, tam jsem byl mockrát, tam jsem jich měl spoustu, ale ten první byl jako fakt dobrej ten byl v Central parku, tam bylo asi 2000 lidí, no ten byl teda fakt dobrej, to bylo v roce 91.”

hudba: (muchomůrky bílé) - “ good night goodbye jsme to dali. Good night goodbye...”